



Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Gž 15/07
15.03.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Slijepčevića, predsednika veća, Nadežde Radević i Branislave Apostolović, članova veća, u pravnoj stvari tužioca strana firma "AA", koga zastupaju AB i AV, advokati, protiv tuženog BB, radi povrede žiga, odlučujući o žalbi tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Novom Pazaru P br. 3/06 od 23.11.2006. godine, u sednici održanoj dana 15.03.2007. godine doneo je

P R E S U D U

PREINAČUJE SE presuda Okružnog suda u Novom Pazaru P br. 3/06 od 23.11.2006. godine i utvrđuje da je tuženi BB izvršio povredu žiga br. 43429 kojim se štiti znak "LACOSTE" za odeću, na ime tužioca strana firma "AA", pokušajem da unese na područje Srbije 800 komada majica kratkih rukava sa znakom "LACOSTE".

ZABRANJUJE SE tuženom da vrši dalju povredu predmetnog žiga tužioca.

ODREĐUJE SE uništenje krivotvorene robe iz stava prvog ove izreke na teret tuženog.

ODREĐUJE SE objavljivanje izreke ove presude u dnevnom listu Politika, izdanje za Beograd i unutrašnjost Srbije, na 1/8 stranice, na teret tuženog.

OBAVEZUJE SE tuženi da tužiocu na ime troškova parničnog postupka plati iznos od 9.900,00 dinara (devethiljadadevetstotinadinara), u roku od 15 dana po prijemu prepisa presude.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Novom Pazaru P br. 3/06 od 23.11.2006. godine odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev kojim je traženo da se utvrdi da je tuženi izvršio povredu žiga broj 43429 kojim se štiti znak "LACOSTE" za odeću, čiji je nosilac tužilac, pokušajem da unese na područje Srbije 800 komada majica kratkih rukava sa znakom "LACOSTE", da se tuženom zabrani da vrši dalju povredu toga žiga i da se uništi predmetna krivotvorena roba na teret tuženog, te da se objavi izreka presude u dnevnom listu Politika, izdanje za Beograd i unutrašnjost Srbije, na 1/8 stranice, na teret tuženog.

Odlučeno je da svaka strana snosi svoje troškove spora.

Protiv navedene presude tužilac je izjavio blagovremenu žalbu, navodeći da je pobija iz svih zakonskih razloga.

Vrhovni sud je ispitao pravilnost prvostepene presude na osnovu člana 372. ZPP i utvrdio da je žalba osnovana.

U sprovedenom postupku nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 1. tačka 1, 2, 5, 7. i 9. ZPP, na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni sud, pazi po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac je nosilac žiga broj 43429 u reči "LACOSTE" za obeležavanje određenih proizvoda, gde spada i odeća. Tuženi je u periodu od 1999. do kraja 2005. godine bio zaposlenom kod PP "VV", kao vozač. Dana 27.05.2005. godine, kao vozač autobusa navedenog preduzeća, registarske oznake NP 110-27, koji je saobraćao na redovnoj liniji GG - Beograd, primio je na polaznoj stanici u GG, od trećeg lica, koga lično ne poznaje, robu zapakovanu u sedam crnih plastičnih kesa, sa otpremnicama, radi prevoza do Beograda, gde su robu sa otpremnicama trebalo da preuzmu treća lica. Tuženi nije izvršio uvid u sadržinu kesa, niti je znao o kakvoj se radi, kao ni da je ista bila obeležena tužiočevim zaštićenim žigom broj 43429. Na izlasku iz grada Raška, autobus je zaustavljen od strane carinske kontrole, koja je prilikom vršenja kontrole navedene robe, konstatovala da se radi o povredi prava iz intelektualne svojine, pa je od tuženog privremeno oduzela tu robu i to 800 majica kratkih rukava sa znakom "LACOSTE" i o tome tuženom izdala potvrdu broj 28/05 od 27.05.2005. godine. Iz te potvrde ne vidi se da li je oduzeta roba imala prateću dokumentaciju. Tuženi nije bio u mogućnosti da pruži podatke o trećim licima koja su mu robu predala na prevoz na polaznoj autobuskoj stanici, niti o licima koja su u Beogradu trebalo da preuzmu robu, jer ih od ranije nije poznao.

Prema članu 33. Zakona o žigovima, nosilac žiga ima isključivo pravo da znak zaštićen žigom koristi za obeležavanje robe. To pravo obuhvata: stavljanje zaštićenog znaka na robu ili njeno pakovanje, nudenje robe, njeno stavljanje u promet ili njeno skladištenje u te svrhe, uvoz ili izvoz robe pod zaštićenim znakom, korišćenje zaštićenog znaka u poslovnoj dokumentaciji ili u reklamama. On ima pravo da drugim licima zabrani da isti ili sličan znak neovlašćeno koriste za obeležavanje iste ili slične robe, ako taj znak može da izazove zabunu u prometu.

Prema članu 58. istog zakona, povredom žiga smatra se svako neovlašćeno korišćenje zaštićenog znaka od strane bilo kog lica u prometu, u smislu člana 33. tog zakona.

strane dio kog ucesnika u prometu, u smislu člana 33. tog zakona.

Na osnovu utvrđenog činjeničnog stanja, nižestepeni sudovi su zaključili da tuženi svojim postupanjem nije povredio tužiočevo pravo iz člana 33. Zakona o žigovima.

Vrhovni sud nalazi da se osnovano u reviziji ukazuje da su nižestepene presude zasnovane na pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Iz činjenica da tuženi nije prezentirao dokaze o vlasniku robe, njenom proizvođaču ili uvozniku, kao ni podatke o licima od kojih je robu primio na prevoz i kojima je trebalo robu isporučiti, proizilazi da je prevoz, pod označenim okolnostima, izvršen u funkciji neovlašćenog korišćenja zaštićenog znaka tužioca i neovlašćenog stavljanja u promet tako obeležene robe. Takvim postupkom tuženi je direktno omogućio neovlašćeno stavljanje u promet robe sa zaštićenim znakom. Stoga se ne može prihvatiti pravno shvatanje nižestepenog suda da tuženi svojim radnjama nije povredio tužiočevo pravo isključivog korišćenja žigom zaštićenog znaka. Naprotiv, neovlašćeni prijem robe sa zaštićenim znakom tužioca, bez prethodne provere njenog porekla i identiteta lica koje mu je robu predalo na prevoz, predstavlja radnje kojima se direktno omogućava stavljanje u promet takve robe. Stoga se i preduzetim radnjama od strane tuženog čini povreda tužiočevog prava na žig u smislu odredbe člana 58. Zakona o žigovima. Iz tih razloga, a na temelju odredbe člana 57. istog zakona, tužilac ima pravo i na traženu sudsku zaštitu.

Dosledno rečenom, Vrhovni sud je primenom člana 380. tačka 4. ZPP, odlučio kao u izreci.

Odluka o troškovima postupka doneta je na osnovu člana 149., 150. i 161. stav 2. ZPP. Troškovi, čija je naknada dosuđena tužiocu, odnose se na nagradu advokatu za zastupanje na tri održana ročišta sa paušalom i za sastav tužbe sa paušalom i obračunati su prema važećoj AT.

Predsednik veća - sudija,

Dragiša Slijepčević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

nn